

СПАДКОЄМЦІ УКРАЇНСЬКИХ ВИЗВОЛЬНИХ ЗМАГАНЬ

Книгу «Спадкоємці» Рівненське просвітянське земляцтво присвячує 100-річчю Української революції 1917–1921 рр.

Дане видання має на меті вшанувати пам'ять незчисленних звиязців на довгому і тернистому шляху національно-визвольних змагань українського народу у XX–XXI століттях за волю і незалежну Українську Державу.

У період Перших визвольних змагань (1917–1922 рр.) учасники Української революції 1917–1921 рр., 100-річчя якої ми відзначаємо, повернули нашу батьківщину на карту світу як незалежну національну державу, яка мала територію, кордони, символи, власний парламент, уряд, військо, академію наук, гроші, мову, міжнародне визнання. Після століть бездержавності у 1919 році відбулося об'єднання в одній соборній державі східних і західних українських земель. Нинішні символи України – синьо-жовтий прапор, тризуб та гімн «Ще не вмерла України» – обрані державними в один із найважливіших і найскладніших періодів в історії українського народу у XX столітті. І хоча українській політичній еліті не вдалося повною мірою втілити в життя ідею відродження державності, питання єдності української нації вже ніколи не ставилося під сумнів. Їхню справу у 1920–1930 рр. продовжили учасники підпільно-бойової Української військової організації (УВО) та Організації українських націоналістів (ОУН). Другі визвольні змагання (1938–1950 рр.) золотими літерами вписали в історію України імена героїв Української Повстанської Армії (УПА). «Здобути або не бути!» – це гасло нескорених націоналістів як бойовий спадок отримали наступні покоління борців за українську державність. Із ним обстоювала Україну славна плеяда митців-шістдесятників, здобували незалежність наші сучасники в кінці 1980-х – на початку 1990-х, повставали українці на Помаранчеву революцію (листопад–грудень 2004 р.) та Революцію Гідності (30 листопада 2013 – лютий 2014 рр.). За право бути господарем на своїй землі віддали життя герої Небесної Сотні та тисячі захисників Батьківщини. На українських майданах, на східному фронті, в умовах військової агресії та інформаційної війни з боку імперської Росії здобується омріяна у віках Україна.

Тож термін «Українська революція», введений в обіг самими учасниками подій 1917–1921 рр., висвітлений у працях **Михайла Грушевського, Володимира Винниченка, Симона Петлюри, Дмитра Дорошенка** та інших діячів тієї героїчної доби, є актуальним і сьогодні.

У гібридній війні одним із могутніх видів зброї є слово. Творчі люди мають право на власне трактування подій, які описують. Головне при цьому, за висловом **Миколи Жулинського**, дотримуватися «єдино вірного компасу історичної правди».

Автор книги із символічною назвою «Спадкоємці» (адже сучасна Україна є спадкоємицею державних традицій Україн-

ських визвольних змагань) **Микола Жулинський** у формі листів-рецензій та статей знайомить читача з нашими письменниками-краянами, творчість яких є «обґрунтованими на основі художньо-публіцистичного дослідження драматичних періодів боротьби за утвердження Української Держави застереженнями від забуття уроків національної історії».

Сподіваємося, що книга сприятиме популяризації творчості письменників нашого краю, спонукатиме до роздумів, мотивуватиме на подальші літературні та наукові дослідження.

Ми ж, читачі, чекатимемо на наступні твори нашої чудової письменницької спільноти та добрі відгуки на них.

Насамкінець із великою приємністю зазначу, що до численних нагород державотворця **М. Жулинського** (у його здобутку такі високі відзнаки, як орден князя Ярослава Мудрого V ступеня, орден князя Ярослава Мудрого IV ступеня, орден «За заслуги» III ступеня, орден «За заслуги» I ступеня, медаль Св. Володимира (від Світового конгресу вільних українців); почесні звання: лавреат Республіканської премії ім. О. Білецького в галузі літературно-художньої критики; Державної премії України ім. Т. Шевченка (за книгу «Із забуття в безсмертя»); премії Фондації Омеляна і Тетяни Антоновичів; Міжнародної літературної премії імені Григорія Сковороди; Державної премії України в галузі науки і техніки (за роботу «Історія української культури» у п'яти томах, дев'яти книгах у складі колективу); медаль «Олександра Довженка» (за книжку «Моя друга світова» та визначний внесок в українську літературу); лавреат Літературної премії фундації Івана Багряного та ін. – додалася медаль «100 років Рівненській «Просвіті», яку я як голова РОО ВУТ «Просвіта» мав честь вручити відомому достойникові, нашому землякові-просвітянину з нагоди знаменитого 100-річного ювілею Рівненської «Просвіти». ■

Іван Ветров

голова Рівненського обласного
об'єднання Всеукраїнського товариства «Просвіта»
імені Тараса Шевченка

І на завершення.

М.Г. Жулинський в статті «Спадкоємці» торкнувся актуальної проблеми передання духовних цінностей з покоління в покоління, а **М.І. Сенченко** передбачливо попередив, що у 2026 році будемо відзначати 100-ліття з виходу в світ ідеї **В.І. Вернадського** про ноосферу. Запрошуємо шанованих авторів **М. Жулинського, М. Сенченка** та **І. Ветрова** на зустріч в редакції журналу «Світогляд», і ми поділимося з читачами їхніми новими дослідженнями.

Запрошуємо і вас, шановні читачі, надсилати в редакцію журналу свої дописи на згадані теми. ■